

За това, понеже читалището не е търговско предприятие, то ще издаде произведенията на българския писател на цена достъпна и за икономически слабитѣ и чрезъ своитѣ библиотеки ще тури на разположението на народа най-добритѣ художествени, научни и научно-популярни съчинения.

То трѣбва:

1) да урежда пжтующи изложби съ произведенията на българското изобразително изкуство;

2) да издава хубави и евтини копия на най-хубавитѣ отъ тѣхъ и по такъвъ начинъ да даде възможностъ и най-бедния гражданинъ да украси жилището си съ тѣхъ. Въ това отношение би могло да се направи доста нѣщо и сега. Ето напр. въ министерството на просвѣтата и войната има много картини и скулптури, откупвани отъ разни художествени изложби. Тия произведения стоятъ и до сега неизползувани. Ако къмъ тѣхъ се прибавятъ и нѣкои отъ добритѣ работи на нашитѣ художници, останали въ тѣхъ или въ частни лица, Читалищниятъ съюзъ съ едно малко улеснение отъ държавата би могълъ да уреди постоянни пжтующи изложби и по тоя начинъ не само да доближи до народа произведенията на изобразителното изкуство, но и да популяризира добритѣ наши художници.

3) Народното читалище, заедно съ организацията на народнитѣ хорове, ще спаси отъ забравя и изчезване народната пѣсенъ, ще буди усѣтъ къмъ музикално хубавото и ще отнеме възможността да се шири музикално безвкусното.

4) И най-после, за да се улесни населението да възприеме културнитѣ блага, народното читалище чрезъ своитѣ народни университети ще тури на разположението му своитѣ лектори — компетентни лица, които да го ориентиратъ въ областта на материалната и духовна култура. Тукъ е и най-голѣмата трудностъ за нашето народно читалище — липсата на достатъченъ брой компетентни културни работници. Ето защо, една отъ най-важнитѣ задачи за сега си остава, да се направи всичко възможно, щото всичко компетентно и честно да приобщи своитѣ усилия съ тия на скромнитѣ читалищни дейци за културна работа между народа.

Като подпомага създаването на културни блага и тѣхното разпространение между народа, читалището влияе силно върху неговото развитие и културния му напредѣкъ и го спасява отъ отрицателното влияние на невежеството и полукултурността, а най-главно, че то, читалището, съ своята организирана и планоѣрна работа, давайки на населението действителни блага и служейки си съ достатъчно компетентни хора, ще прегради пжтя на дейността на псевдокултуртрегеритѣ, на амбулантнитѣ продавачи на изтъркана мждростъ, на ония, които осребряватъ идеитѣ, безъ даже да ги иматъ.

Читалището е предния постъ на културното движение у насъ. За това не бива да остане селище безъ тоя фаръ да освѣтлява пжтя на населението къмъ материално и духовно преуспѣване, но не трѣбва и да се забравя, че читалището трѣбва да служи на чиститѣ интереси на народа. За това, върху всѣко читалище трѣбва единъ видъ да има надписъ, който да гласи: „Мойсей, изуй обувкитѣ си, защото земята, на която стоишъ, е свята!“

Хр. Киселовъ,

членъ отъ управ. съветъ на В. Ч. С.